ପିପ୍ପଳୀ

ପିପ୍ପଳୀର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଭାରତ ଓ ମାଲୟେସିଆରେ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ଏହା ଭାରତ, ନେପାଳ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ମାଲୟେସିଆ ଫିଲିପାଇନସର କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅ ଳର ଅରଣ୍ୟମାନଙ୍କରେ ମିଳିଥାଏ । ଖାସି ପର୍ବତ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ନିମ୍ନ ପର୍ବତ, ପୂର୍ବ ଉ ର ପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, କେରଳ ଓ ତାମିଲନାଡୁର ଏହାକୁ ଆଜିକାଲି ଚାଷ କରାଗଲାଣି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଓ ଅଣ୍ଡାମାନ ନିକୋବର ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜର ଜଙ୍ଗଲରେ ମିଳିଥାଏ । ତାମିଲ ଭାଷାରେ ପପ୍ପଳୀକୁ 'ଆଦିମାରୁଦ୍ର' କୁହାଯାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମୌଳିକ ବା ପ୍ରାଥମିକ ଔଷଧ । ଔଷଧୀୟ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟତୀତ ପିପ୍ପଳୀକୁ ଏକ ମସଲା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ପିପ୍ପଳୀ ଫଳ ସହିତ ଏହାର ମୂଳକୁ ମଧ୍ୟ ଔଷଧୀୟ ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଗଛର ପତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ରୋଗ ନିବାରକ ଗୁଣ ଅଛି । ଆଣ୍ଡାମାନ ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ଏହାର ପତ୍ରକୁ ପାନ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଏହା ଜଙ୍ଗଲରେ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ଭାରତ ବର୍ଷରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, କେରଳ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ. ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ, ଉ ରପ୍ରଦେଶର ପୂର୍ବଭାଗ ଏବଂ ଖାସି ପାର୍ବତ୍ୟ ଅ ଳରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଚାଷ କରାଗଲାଣି । ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ ପାଇପର ଲଙ୍ଗମ୍ ଓ ଏହା ପାଇପରାସି ବଂଶର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ନାମ		
ହିନ୍ଦୀ	:	ପିପଳୀ
ଓଡ଼ିଆ	:	ପିପ୍ପଳୀ
ସଂସ୍କୃତ	:	ପିପ୍ପଳୀ, ମାଗଧୀ
ପଞ୍ଜାବି	:	ମଘ
ଇଂରାଜୀ	:	ଇଣ୍ଡିଆନ ଲଙ୍ଗପିପର
ମରାଠି	:	ପିପଳୀ
ତାମିଲ	:	ଟିପିଲ୍ଲି
କନ୍ନଡ଼	:	ହିପ୍ପଳି
ବଙ୍ଗଳା	:	ପିପୁଲ, ଜଟାୟ
ତେଲଗୁ	:	ପିପୁଲ,ମୋଡି
ଗୁଜୁରାଟୀ	:	ପିପ୍ଲି

ପତ୍ର – ଚଉଡା, ଅଣ୍ଡାକୃତି ।

ଫୁଲ – ସିଧା, ସରୁ, ଲମ୍ବାଳିଆ

ଫଳ – ହଳଦିଆ, କମଳାରଙ୍ଗ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାକଳ ହେଲାପରେ କଳା ଧୂସରିଆ

ଏହି ଗଛର ଅନେକ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ରହିଥିବାବେଳେ ଏହା ବିଭିନ୍ନ ଆୟୁର୍ବେଦ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଫଳକୁ ଛାଡିଦେଲେ ମୂଳ ଏବଂ ଡାଳର ମୋଟା ଅଂଶକୁ କାଟି ଶୁଖାଇ ମଧ ବିଭିନ୍ନ ଆୟୁର୍ବେଦ ଓ ୟୁନାନୀ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । କେତେକ ପାହାଡିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ପିପ୍‌ପଳୀକୁ କେବଳ ଏହାର ମୂଳ ସଂଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ବର୍ଷସାରା ଫସଲ ଭାବରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜମିରେ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଗଛରୁ ଚେରକୁ ୧୦ ରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ । ଗଛ ଲଗାଇବାର ପ୍ରଥମ ୧୮ ମାସ ପରେ ଏଥିରୁ ପ୍ରଥମ ଅମଳ ମିଳିଥାଏ ।

ପିପ୍ପଳୀ ଏକ ନରମ, ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଲତା ଜାତୀୟ ଉଦ୍ଭିଦ ଅଟେ । ସମୟ ସମୟରେ ଏହା ଗଛ ଉପରେ ମାଡି ଥିଲାବେଳେ କିଛି ସାହାରା ନଥିଲେ ମାଟି ଉପରେ ମଧ ମାଡିଥାଏ । ଏହାର ଚେର ଟାଣ । ଏହା କୌଣସି ଗଛରେ ମାଡିବା ବେଳେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଚେର ପକାଇଥାଏ । ଛୋଟ ଗଛର ମୂଳଗୁଡ଼ିକ ମାଟି ତଳେ ଥାଆନ୍ତି । ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ୫ ରୁ ୯ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଲମ୍ବ ଓ ୫ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଚଉଡା ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ଡିମ୍ବାକୃତି ପତ୍ରର ମୂଳଟି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ସରୁ । ଏହାର ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ସିଧା, ସରୁ, ଲମ୍ବାଳିଆ । ବର୍ଷାଦିନ ପରେ ପରେ ଏହି ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଫୁଟିଥାଏ । ଅଣ୍ଡିରାଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଲମ୍ବା, ନରମ ଏବଂ ୨.୫ ରୁ ୭.୫ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଲମ୍ବା ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମାଇଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ୧.୨୫ ରୁ ୨ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଲମ୍ବା । ଫଳଧରୁଥିବା ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ୩ ସେଣ୍ଟିମିଟର ଲମ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାୟ ୦.୨୫ ସେଣ୍ଟିମିଟର ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଡେମ୍ଫ ଚାରିପଟେ କମଳା ରଙ୍ଗରେ ଛୋଟ ଗୋଲ ଗୋଲ କୋଳି ସବୁ ଫଳରେ ଲାଗିରହିଥାଏ । ଭାରତରେ ହେଉଥିବା ପିପ୍‌ପଳୀ ପ୍ରଜାତି ଦୁଇ ତିନୋଟି ପ୍ରଜାତିର ମିଶ୍ରଣରୁ ସୃଷ୍ଟି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରଜାତି

ମାଲୟେସିଆ ଏବଂ ଇଣ୍ଡୋନେସିଆରୁ ଆମଦାନୀ ହୋଇଅଛି । ଜାଭା ଦ୍ୱୀପପୁଞ୍ଜରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରଜାତିଟିର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ ହେଲା ପାଇପରଅଫିସିନାରମ୍ ଏବଂ ଏହା ଭାରତୀୟ ପ୍ରଜାତିଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଇଂଲଣ୍ଡରେ ବ୍ୟବସାୟ ହେଉଥିବା ପିପ୍ପଳୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ପ୍ରଜାତି ଅର୍ନ୍ତଭୁକ୍ତ ।

ପିପ୍ପଳୀ ପ୍ରକାରଭେଦ

ସାଧାରଣତଃ ଚାରି ପ୍ରକାର ପିପ୍ପଳୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ପିପ୍ପଳୀ, ବନ ପିପ୍ପଳୀ, ସିଂହଳୀ ପିପ୍ପଳୀ ଓ ଗଜ ପିପ୍ପଳୀ ଭାବେ ପରିଚିତ ।

ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ସାଧାରଣ ପିପ୍ପଳୀକୁ ମଗାଧି ପିପ୍ପଳୀ କୁହାଯାଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଜଙ୍ଗଲରେ ହେଉଥିବା ପିପ୍ପଳୀକୁ ବନ ପିପ୍ପଳୀ କୁହାଯାଏ । ଏହି ପିପ୍ପଳୀ ସାଧାରଣ ପିପ୍ପଳୀଠାରୁ ଆକାରରେ ଛୋଟ ପତଳା ଅଟେ । ଏହି ପିପ୍ପଳୀ ଆସାମ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଓ ବର୍ମାରେ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ସିଂହଳୀ ପିପ୍ପଳୀକୁ କେହି କେହି ଜାହାଜି ପିପ୍ପଳୀ ମଧ କହନ୍ତି । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଓ ସିଂଗାପୁର ଆଦି ଦେଶରୁ ଆମ ଦେଶକୁ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥାଏ । ଗଜ ପିପ୍ପଳୀ ସାଧାରଣ ପିପ୍ପଳୀଠାରୁ ଆକାରରେ ବଡ଼ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଫଳ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି ।

ରାସାୟନିକ ସଂରଚନା

ପିପ୍ପଳୀ ଫଳରେ ୪ ରୁ ୫ ପ୍ରତିଶତ ପାଇପାରାଇନ ଆଲ୍‌କାଲଏଡ, ପିପ୍ପଳାଟି, ଆଲ୍‌କାଲଏଡ-ଏ ଓ ପେଲିଟୋରିନ ଆଲ୍‌କାଲଏଡ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଲ୍‌କାଲଏଡ ମହଜୁଦ ଥାଏ । ଏହାଛଡ଼ା ପାଇପରୋଲାକଟମ-ଏ, ପାଇପରୋଲାକଟମ-ବି ଓ ପାଇପରୋଡାଇଅନ ଭଳି ତିନୋଟି ନୂଆ ଆଲକାଲଏଡ ମଧ ଏଥିରେ ମିଳିଥାଏ ।

ପିପ୍ପଳୀ ଚେରରେ ପାଇପେରାଇନ ଆଲକାଲଏଡ ଛଡ଼ା ପାଇପରଲଙ୍ଗୁମାଇନାଇନ ୦.୨ ରୁ ୦.୨୫ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ପାଇପରଲଙ୍ଗୁମାଇନ ୦.୦୨ ପ୍ରତିଶତ ମହଜୁଦ ଥାଏ । ପାଇପରଲଙ୍ଗୁମାଇନକୁ ବିଶୁଦ୍ଧକରଣ କରାଗଲେ ଏଥିରୁ ସେଫାରାଡିଓନ-ବି, ସେଫାରାଡିଓନ- ଏ, ସେଫାରାନନ୍- ବି, ଆରିଷ୍ଟୋଲାକଟମ୍-ଏ ୧୧, ନରସିଫାରାଡିୟମ-ବି ଓ ଡାଇବେଞ୍ଜୋକ୍ୟୁନୋଲାଇନ ଭଳି ଛଅଟି ନୂଆ ଆଲକାଏଡ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏହାଛଡ଼ା ପ୍ଲୁରିଆଟିଲୋଲ, ଫାରଗୋସିନ, ସେଜାମିନ, ଆଶାରିନିନ, ଗ୍ୟୁନିସିନ ଓ ପାଇପରସାଇଡ ଭଳି ଲିଗନିନ ମିଳିଥାଏ । ଏତ୍‌ଦବ୍ୟତୀତ ଶୁଖିଲା ଫଳରୁ ବାଷ୍ପୀୟ ପାତନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ୦.୭ ପ୍ରତିଶତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତୈଳ ମିଳିଥାଏ ।

ବ୍ୟବହାର

ଔଷଧୀୟ ବ୍ୟବହାର

ପିପ୍ପଳୀର ଫଳ ଓ ମୂଳ ଉଭୟରେ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ମହଜୁଦ ଥାଏ । ପିପ୍ପଳୀ ଫଳ କାଶ ରୋଗ ଔଷଧୀୟ ଭାବେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ ରୋଗ ଔଷଧରେ ମଧ୍ୟ ପିପ୍ପଳୀ ମିଶାଇ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ଯଦିଓ ଏହା କଫ ଓ ବାତ ଦୋଷକୁ ପ୍ରଶମିତ କରିଥାଏ, ଏହାର ମାତ୍ରଧିକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା କଫ ଓ ପି ପ୍ରକୋପ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଗ୍ଲାସ ଗାଈ ଦୁଗ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ଅଧ ଚାମଚ ପିପ୍ପଳୀ ଗୁଣ୍ଡ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ କାଶ, ପେଟରେ ହେଉଥିବା ଗ୍ୟାସ ଏବଂ ମୁର୍ଚ୍ଛା ରୋଗ ଉପଶମ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଲମରିଚ ପିପ୍ପଳୀ ଓ ଶୁଣ୍ଠିକୁ ସମାନ ହାରରେ ମିଶାଇ ଦିନକୁ ଦୁଇ ତିନି ଥର ପାନ କଲେ ଆଜ୍‌ମା ଓ ବ୍ରୋଙ୍କାଇଟିସ୍ ଭଳି ଶ୍ୱାସ ଜନିତ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ପିପ୍ପଳୀ ଏବଂ ହରଡ଼ ମିଶାଥ ଦିନକୁ ଦୁଇ ଥର ଦୁଇ ମାସ ସେବନ କଲେ ଯୌନ ଅକ୍ଷମତା ଓ ଦୁର୍ବଳତା ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ଅଧଚାମଚ ପିପ୍ପଳୀ ଗୁଣ୍ଡ, ଅଧ ଚାମଚ ଲବଙ୍ଗ ଗୁଣ୍ଡ ଏବଂ କିଛି ଲୁଣ ଏକ କପ ଗରମ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ସେବନ କଲେ କାଶ, ହିକ୍‌କା ଓ ଗଳା ଖରାପ ଆଦି ରୋଗର ଉପଚାର ନିମନ୍ତେ

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ଇନଫ୍ଲୁଏଞ୍ଜା ରୋଗର ଉପଶମ ନିମନ୍ତେ ଅଧ ଚାମଚ ପିପ୍ପଳୀ ପାଉଡର, ଅଧ ଚାମଚ ଅଦା ରସ ଓ ଦୁଇ ଚାମଚ ମହୁ ମିଶାଇ ଖାଇଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକାର ମିଳିଥାଏ । ପିପ୍ପଳୀର ଅଧା ଚାମଚ ପାଉଡର ଏକ ଚାମଚ ମହୁ ସହିତ ୪୦ ଦିନ ସେବନ କଲେ ଏହା ଅଙ୍କୁଶକୃମି ନିରାକରଣରେ ସହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ପିପ୍ପଳୀ ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରତିଦିନ ନିୟମିତ ଖାଇଲେ ଏହା ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତ ସ ାଳନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାଏ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପେଟରୋଗ ନିମନ୍ତେ ପିପ୍ପଳୀ ଏକ ଔଷଧ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ପେଟରୋଗ ଉପଶମ ନିମନ୍ତେ ଲବଣ ଭାସ୍କର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ତିଆରିରେ ପିପ୍ପଳୀର ମାତ୍ରା ରହିଥାଏ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର

ଔଷଧୀୟ ବ୍ୟବହାର ଛଡ଼ା ପିପ୍ପଳୀକୁ ମସଲା ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ପିପ୍ପଳୀକୁ ମସଲା ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଉଦ୍ୟୋଗ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହା ଛଡ଼ା ପିପ୍ପଳୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ଉପାଦାନ ଥିବାରୁ ଏହାର ପ୍ରଭୁତ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ । ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଗବେଷଣାରେ ପିପ୍ପଳୀରେ ମ୍ୟାଲେରିଆ ନିରୋଧି ତ ୍ବ ମହଜୁଦ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳିଛି । ସେହିପରି ୧୯୬୮ ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ପିପ୍ପଳୀରେ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ବିନାଶ କରିବାର ଶକ୍ତି   ରହିଛି ।

ଚାଷ

ପିପ୍ପଳୀ ଉଭୟ ଔଷଧ ଏବଂ ମସଲାରୂପେ ବ୍ୟାପକଭାବେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବାରୁ ଏହାର ଚାଷ ବହୁଳଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ଆଜିକାଲି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ପିପ୍ପଳୀକୁ ବ୍ୟବସାୟିକ ଭି ିରେ ଚାଷ କରାଯାଉଛି । ଏହି ପିପ୍ପଳୀ ଚାଷ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଫସଲକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତଃ ଫସଲ ଭାବେ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ପିପ୍ପଳୀ ଉଭୟ ଫଳ ଓ ମୂଳ ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଚାଷ ହେବାର ଚାରି ପା   ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଫଳ ଆସିବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ଗଛ ଲଗାଇବାର ୧୮ ମାସ ପରେ ଏହାର ଚେର ଅମଳ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚାଷ ୩ରୁ ୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପିପ୍ପଳୀ ଫଳ ତୋଳିବା ପରେ ଏହି ଗଛକୁ ଓପାଡ଼ି ଏଥିରୁ ମୂଳ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥାଏ ।

ମାଟି

ଏହି ଗଛ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଉର୍ବର, ନିଗିଡ଼ା ଓ ଲାଲ ମାଟି ଭଲ ଅଟେ । ଜୈବିକ ଉର୍ବର ଓ ଜଳଧାରଣ କ୍ଷମତା ଥିବା ମାଟି ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାଷ ନିମନ୍ତେ ଅନୁକୂଳ ଅଟେ । ଚେରାପୁଞ୍ଜି ଅ ଳର ପାଦଦେଶରେ ଚୂନ ପଥର ଥିବା ମାଟିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଜଳବାୟୁ

ଏହି ଗଛ ଏକ ଉଷ୍ଣ, ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁରେ ଭଲ ବଢ଼ିଥାଏ । ସମୁଦ୍ର ପ ନର ୩୦୦ ରୁ ୩୦୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଗଛ ବଢ଼ିପାରେ । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚରେ ଉତ୍ପାଦନ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ଏହି ଗଛ ବୁଦାଗଛଠାରୁ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଗଛକୁ ଅଳ୍ପ ଛାଇଥିବା ଜାଗାରେ ଚାଷ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତ୍ୟଧିକ ବର୍ଷା ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାଷ ହୋଇପାରେ ।

ବଂଶବୃଦ୍ଧି

ଏହିଗଛ ମଞ୍ଜିରୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଜମିରେ ସିଧାସଳଖ ମଞ୍ଜିବୁଣି କିମ୍ବା ଚାରାକୁ ଜମିରେ ଲଗାଇ ଚାଷ କରାଯାଇ ପାରେ । ସିଧାସଳଖ ଜମିରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣି ଗଛ ଉଠାରିଲେ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗୁଥିବାସ୍ଥଳେ ଅଧିକ ଜଳସେଚନ ଏବଂ ବଛାବଛି ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଚାରାଉଠାରି ଜମିରେ ଲଗାଇଲେ ସୁଫଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଚାରା ଉତ୍ପାଦନ ଓ ରୋପଣ

ପିପ୍ପଳୀ ଚାରା ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଫେବୃୟାରୀ ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସମୟ । ଚାରା ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ୩ ମିଟର ଲମ୍ବ ଓ ୧ ମିଟର ଚଉଡ଼ାର ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଚାରା ପଟାଳୀରେ ମଞ୍ଜିବୁଣାଯାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଚାଷ ପାଇଁ ଦେଢ଼ କିଲୋ ରୁ ଦୁଇ କିଲୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଞ୍ଜି ଆବଶ୍ୟକ

ହୋଇଥାଏ । ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ପରେ ମାଟି ଓ ଖତ ମିଶାଇ ପଟାଳି ଉପରେ ବୁଣି ପାଣି ଛି ୍ବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହାପରେ ପଟାଳିକୁ ନଡ଼ା ସାହାଯ୍ୟରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ । ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ପଟାଳିରେ ପାଣି ଛି ୍ବାକୁ ପଡିଥାଏ । ମଞ୍ଜି ବୁଣିବାର ୭-୮ ଦିନପରେ ଗଜା ବାହାରିଥାଏ । ଏହାପରେ ନଡ଼ାକୁଟା ଆଦିକୁ କାଢି ଦିଆଯାଏ । ପଟାଳିକୁ ଘାସ ଓ ଅନାବନା ଗଛ ବାଛି ସଫା ରଖିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ୮ ସପ୍ତାହ ପରେ ଗ୍ଚରାଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଜମିରେ ଲଗାଯାଇଥାଏ ।

ପୁରୁଣା ପିପ୍ପଳୀଗଛରୁ ୩ ରୁ ୬ଟି ଗଣ୍ଠିଥିବା ୮ ରୁ ୧୦ ସେ ିମିଟର ଲମ୍ବର ଡାଳ କାଟି ମଧ୍ୟ ଜମିରେ ଲଗାଇ ଗଛ ଉତରା ଯାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ପ୍ରଥମେ କାଟି ପଲିଥିନ୍ ବ୍ୟାଗରେ ମାଟି ଓ ଗୋବର ସମାନ ପରିମାଣରେ ମିଶାଇ ଲଗାଯାଏ । ଚେର ବାହାରିଲା ପରେ ଜମିରେ ଲଗାଯାଏ । ଏହି ପଲିଥିନ୍ ଥଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଇରେ ରଖିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଦେଢ଼ ମାସରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗଛ ଗୁଡ଼ିକ ଜମିରେ ଲଗାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଡାଳ କାଟିଲାବେଳେ ଗଣ୍ଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଯେମିତି କ୍ଷତି ନପହ ୍ବ ଓ ପଟାଳିରୁ ଗ୍ଚରା ଉପାଡ଼ିଲା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଚେରଗୁଡ଼ିକ ଯେଭଳି ଛିଣ୍ଡିନଯିବ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ଏହି ଗ୍ଚରାଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଜମିରେ ଧାଡିକୁ ଧାଡି ୩୦ ସେ ିମିଟର ଓ ଗଛକୁ ଗଛ ୪୫ ସେ ିମିଟର ଛଡାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଖତ ପ୍ରୟୋଗ

ପିପ୍ପଳୀ ନିମନ୍ତେ ଗୋବର ଓ ଗୋମୁତ୍ର ସବୁଠାରୁ ଉ ମ ଖତ ଅଟେ । ପ୍ରତି ହେକ୍ଟର ପିଛା ୨୦ ରୁ ୨୫ ଟନ୍ ଗୋବର ଖତ ଦେଲେ ଅମଳ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

ଜଳସେଚନ

ପିପ୍ପଳୀ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଜଳସେଚନ ନିୟମିତ ଭାବରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମେ ଜମିରେ ଗଛ ଲଗାଇବା ପରେ ପରେ ଜଳସେଚନ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ତାପରେ ପ୍ରତି ୮/୧୦ ଦିନ ଜଳସେଚନ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପାଣି ରହିଲେ ପିପ୍ପଳୀ ଗଛର କ୍ଷତି ପହ ।ଇଥାଏ, ଏଣୁ ଜମିରେ ପାଣି ଜମି ନ ରହିବାକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

ଘାସ ଓ ଅନାବନା ଗଛ ବାଛିବା

ଯେହେତୁ ଏହି ଗଛଟି ଜମିରେ ଅନାବନା ଗଛ ରହିଲେ ମରିଯାଏ, ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଜମିରୁ ଅନାବନା ଗଛ ଓ ଘାସ ଆଦିକୁ ସଫା ରଖିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଥରେ ଏହି ଗଛ ଗୁଡ଼ିକ ବଢ଼ିଗଲେ ଏହା ଜମିସାରା ମାଡିଥାଏ, ଏଣୁ ଅନ୍ୟ ଅନାବନା ଗଛ ଉଠି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଣୁ ଗଛ ଲଗାଇବା ପରେ ୨/୩ ଥର ଘାସ ଲୋକ ଲଗାଇ ବାଛି ଦେବା ଭଲ । ବେଶୀ ଜମି ଚାଷରେ ଥରେ ଦୁଇଥରେ ବେଉଷଣ କରିଦେବା ଉଚିତ ।

ରୋଗ ଓ ପୋକ

ଖରାଦିନେ ଏହି ଗଛର ମୂଳରେ ଥିବା ଶସକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପୋକ ଖାଇଯାଆନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ଗଛଟି ଶୁଖିଲା ଦେଖାଯିବା ସହ ଏହାର ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ହେଲୋପେଲଟିସ୍ ଥେରିଭୋରା ନାମକ ଏକ ପୋକ ଗଛର କଅଁଳ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖାଇଯାଆନ୍ତି, ଫଳରେ ଅମଳ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ନିମ୍ବ ମଞ୍ଜି ଶସକୁ ଗୁଣ୍ଡାକରି ଜମିରେ ପକାଇଲେ ଏହି ପୋକ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ ।

ବର୍ଷା ରତୁରେ, ଏକପ୍ରକାର ଫିମ୍ପି ପ୍ରଭାବରୁ ପତ୍ର ଓ କାଣ୍ଡ ପଚିଯାଇଥାଏ । ଗରମଦିନେ ମଧ୍ୟ ଫିମ୍ପି ପ୍ରଭାବରୁ ପତ୍ରରେ ଚିହ୍ନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ଫିମ୍ପି ପ୍ରଭାବରୁ ଏହି ଫସଲ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକଭାବେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହା ଛଡ଼ା, ପତ୍ର ହଳଦିଆ ପଡିଯିବା ଓ ମୋଟା ହୋଇଯିବା ଭଳି ରୋଗମଧ୍ୟ ଏହି ଗଛର ବୃଦ୍ଧିକୁ କମାଇ ଦେଇଥାଏ । ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଗଛରେ ଛୋଟ ଏବଂ କମ୍ ଗୁଣମାନର ଫୁଲ ଧରିଥାଏ ।

ଅମଳ

ଗଛ ଲଗାଇବାର ୬ ମାସ ପରେ ଏଥିରେ ହୋଇଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଅମଳଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଇଷତ୍ ସବୁଜ କଳାରଙ୍ଗ ହେଲେ ଏଥିରୁ ଏକପ୍ରକାର ବାସ୍ନା ବାହାରେ । ଏହି ସମୟରେ ଫଳଗୁଡ଼ିକ ତୋଳିବା ଉଚିତ । ଅମଳ ହୋଇଥିବା ଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ୪/୫ ଦିନ ଧରି ଖରାରେ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ଫଳ ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ଗଛର ମୂଳ ମଧ୍ୟ ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମୂଳଗୁଡ଼ିକୁ ଗଛ ଲଗାଇବାର ୧୮ ମାସ ପରେ ଖୋଳାଯାଇ ଅମଳ କରାଯାଇଥାଏ । ଅମଳବେଳେ ଗଛର ଡାଳକୁ ମାଟି ଉପରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଥାଏ । ମୂଳଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଳି ଅମଳ କରାଯାଇଥାଏ । ଅମଳ କଲା ପରେ ମୂଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ସଫାକରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗଦା କରି ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏହାପରେ ମୂଳଗୁଡ଼ିକ ୨.୫ ରୁ ୫ ସେିମିଟର ଲମ୍ବର ଖଣ୍ଡ କରି କଟାଯାଏ । ହେକ୍ଟର ପିଛା ହାରାହାରୀ ୫୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ମୂଳ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ ।

ବର୍ଗୀକରଣ

କାଣ୍ଡ ଓ ମୂଳର ମୋଟା ଶୁଖିଲା ଭାଗକୁ ପିପ୍ପଳୀମୂଳ କୁହାଯାଏ । ବେଶୀ ମୋଟା ଥିବା ମୂଳ ଏବଂ ମାଟିତଳେ କାଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରେଡ-୧ ମାନର ବୋଲି ଧରାଯାଏ । ଏହା ଗ୍ରେଡ-୨ ଏବଂ ଗ୍ରେଡ-୩ ପିପ୍ପଳୀମୂଳଠାରୁ ଉନ୍ନତମାନର ଏବଂ ଅଧିକ ପଇସାରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ ।

ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଦର

ଶୁଖିଲା ଫଳ ହେକ୍ଟର ପିଛା ହାରାହାରୀ ୪୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବୃଦ୍ଧିପାଇ ତୃତୀୟ ବର୍ଷବେଳକୁ ୧୦୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ହୋଇଥାଏ । ତିନି ବର୍ଷ ପରେ

ଏହାର ଉତ୍ପାଦକତା ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ପୁର୍ନବାର ଲଗାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ୫ ବର୍ଷପରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ୫୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ପିପ୍ପଳୀ ମଧ୍ୟ ଅମଳ ହୋଇଥାଏ । ଶୁଖିଲା ଫଳଗୁଡ଼ିକ କିଲୋ ପିଛା ୬୦ ରୁ ୧୦୦ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପିପ୍ପଳୀମୂଳ କିଲୋପ୍ରତି ୧୫୦ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୟ ହୋଇଥାଏ ।

ପିପ୍ପଳୀର ଆର୍ନ୍ତଜାତିକ ବଜାରରେ ପ୍ରଚୁର ଚ୍ଛହିଦା ରହିଛି । ୧୯୯୮-୯୯ ମସିହାରୁ ୨୦୦୨-୦୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ବିଦେଶକୁ ରପ୍ତାନୀ ହୋଇଥିବା ପିପ୍ପଳୀର ଏକ ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ସାରଣୀକୁ ସମୀକ୍ଷା କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭାରତବର୍ଷରୁ ପିପ୍ପଳୀ ରପ୍ତାନୀର ପରିମାଣ କ୍ରମାଗତଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ଗତ ପା   ବର୍ଷରେ ରପ୍ତାନୀ ହୋଇଥିବା ପିପ୍ପଳୀର ବିବରଣୀ

ବର୍ଷ	ପରିମାଣ (ହଜାର କି.ଗ୍ରା.ରେ)	ମୂଲ୍ୟ (ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ)
୧୯୯୮-୯୯	୨୭୨.୬୬	୩୯୫.୪୭
୧୯୯୯-୨୦୦୦	୩୧୯.୨୩	୬୬୦.୨୨
୨୦୦୦-୦୧	୭୨୬.୦୧	୧୦୨୪.୩୮
୨୦୦୧-୦୨	୧୧୬୩.୮୫	୧୨୫୩.୯୪
୨୦୦୨-୦୩	୯୯୧.୮୫	୧୦୨୯.୬୭

ଉତ୍ସ: ୱେବ ସାଇଟ୍ (*www.commerce.nic.in*)

୫ ବର୍ଷର ପିପ୍ପଳୀ ଜମିର ଆୟ ବ୍ୟୟର ବିବରଣୀ (ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କାରେ)

(କ) ବ୍ୟୟ	**୧ମ ବର୍ଷ**	**୨ୟ ବର୍ଷ**	**୩ୟ ବର୍ଷ**	**୪ର୍ଥ ବର୍ଷ**	**୫ମ ବର୍ଷ**
ବ୍ୟୟର ବିବରଣୀ					
ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ	୩୭୫୦	--	--	--	--
ଖତର ମୂଲ୍ୟ	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦
ମଞ୍ଜି କିମ୍ୱା କଲମି ଖର୍ଚ୍ଚ	୨୫୦୦୦	--	--	--	--
ଗର୍ତ୍ତ ଉତାରିବା ଖର୍ଚ୍ଚ	୨୫୦୦	--	--	--	--
ଗର୍ତ୍ତ ରୋପଣ	୩୭୫୦	--	--	--	--
ଘାସ ବଛା ଖର୍ଚ୍ଚ	୩୭୫୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦
ପୋକ ନିବାରଣ ଖର୍ଚ୍ଚ	୫୦୦	୫୦୦	୫୦୦	୫୦୦	୫୦୦
ରଞ୍ଜା ଦେବା ଖର୍ଚ୍ଚ	୫୦୦୦	--	୩୭୫୦	--	--
ଜଳସେଚନ ଖର୍ଚ୍ଚ	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦
ଫଳ ତୋଳିବା ଖର୍ଚ୍ଚ	୨୦୦୦	୨୦୦୦	୨୦୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦
ଫଳ ଶୁଖାଇବା ଖର୍ଚ୍ଚ	୧୨୫୦	୧୨୫୦	୧୨୫୦	୧୨୫୦	୧୨୫୦
କାଟିବା ଏବଂ ରକ୍ଷଣା	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦	୨୫୦୦
ବେକ୍ଷଣ ଖର୍ଚ୍ଚ					
ମୂଳ ସଂଗ୍ରହର ଖର୍ଚ୍ଚ	--	--	--	--	୧୨୫୦୦
ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ	**୫୫୦୦୦**	**୧୩୭୫୦**	**୧୭୫୦୦**	**୧୪୨୫୦**	**୨୬୭୫୦**
(ଖ) ଆୟ					
ଫଳ ବିକ୍ରୀରୁ ଆୟ (କ୍ୱି ାଲ ପିଛା ୭୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦରରେ)	୭୫୦୦୦ (୧୦ କ୍ୱି ାଲ)	୭୫୦୦୦ (୧୦ କ୍ୱି ାଲ)	୧୧୨୫୦୦ (୧୫ କ୍ୱି ାଲ)	୧୧୨୫୦୦ (୧୫ କ୍ୱି ାଲ)	୧୧୨୫୦୦ (୧୫ କ୍ୱି ାଲ)
ପିପ୍ପଳୀ ମୂଳ ବିକ୍ରୀରୁ ଆୟ (କ୍ୱି ାଲ ପିଛା 15000 Uuû \eùe)	--	--	--	--	୭୫୦୦୦ (5 KÔúf)
ùcÙ @Ùd	75000	75000	112500	112500	187500
fÙb	20000	61250	95000	982501	60750

କେତେକ ପିପ୍ପଳୀ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଠିକଣା

୧.   ଟି. ଗୁନାମ ରାଜୁ
ତେଲୁଗୁ । ଭେଙ୍କାଟ ରମଣ ଆଣ୍ଡ୍ କୋ., ନିୟୁ ଫାର୍ମ
ନାକିନା ଷ୍ଟ୍ରିଟ, ଟୁନି- ୫୩୩୪୦୧
ଇ.ଜି. ଜିଲ୍ଲା- ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ

୨.   ବିଜୟ ଶଙ୍କର ଟେଡରର୍ସ
ବାଲାଜୀ ରୋଡ଼, ଟୁନି- ୫୩୩୪୦୧
ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ

୩.   ବିଜୟ ଗୌରୀ ଟ୍ରେଡ଼ରର୍ସ
ନାକିନା ଷ୍ଟ୍ରିଟ, ଟୁନି- ୫୩୩୪୦୧
ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ

୪.   ଭାରତ ଭଣ୍ଡାର
୭୨ ଏ, ରତନ ସରକାର ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍
କୋଲକତା-୭

୫.   ଏ.ଏସ୍. ଚିଦାମ୍ବରଳ ଫାର୍ମ
୬୯, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍
ବିରୁଦନଗର-୬୨୬୦୦୧
ତାମିଲନାଡୁ

୬.   ଆର୍ଯ୍ୟବସ୍ତୁ ଭଣ୍ଡାର
ଏ.ଭି.ଭି.ହାଉସ୍
୪୬ ନିସପେନସେରି ରୋଡ଼
ଡେରାଡୁନ- ୨୪୮୦୦୧